

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ   ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
 *Ετησίαι . . . . . δρ. 4.   *Ετησίαι . . . . . φρ. χρ. 6.
 *Εξάμηνος . . . . . » 2.   *Εξάμηνος . . . . . » » 3.

ΝΥΚΤΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Διευθυντής και ιδιοκτήτης Κ. Γ. Μιχαλόπουλος.

Συνδρομή προπληρωτέα.

Δι' αγγελίας και διατριβάς ιδιαίτεροι συμφωνίαι
 προπληρωόμεναι.

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 5 ΛΕΠΤΑ

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 12.

Γραφεία—ὁδὸς Τσαμαδοῦ 10.

Ἀθῆναι, Κυριακῆ, 12 Αὐγούστου 1901.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ὁδοὶ τυχόν ἐκ τῶν κκ. συνδρομητῶν μας μετοικησῶσιν, ἢ ὁδοὶ ἐκ τῶν κκ. συνδρομητῶν ἠθοποιῶν, ἅμα τῇ λήξει τῆς θερινῆς περιόδου τῶν μεταβῶσιν ἀλλαχοῦ, νὰ μᾶς γνωστοποιήσῶσιν ἐγκαιρῶς τὴν νέαν διεύθυνσίν των.

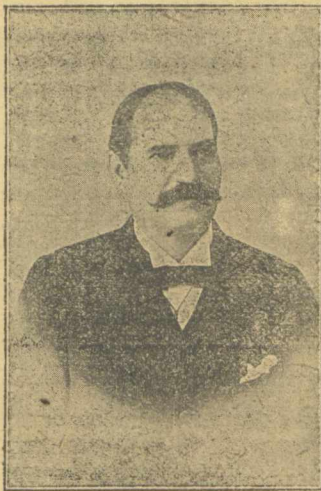
ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΘΕΑΤΡΟΝ

Τὰ τρωτά του.

Υπεδείχθη προχθές ὅτι διὰ ριζικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ δι' ἀνατροπῆς τοῦ ὑπάρχοντος καθεστώτος, οὐδὲν καλὸν θὰ παραχθῆ, τὸναντίον δὲ τότε «θὰ ἐπικρατήσῃ τὸ πυκνότερον σκότος» καὶ τότε θὰ εὐρεθῶμεν «πρὸ ἀρχαίου θεατρικοῦ καθεστώτος». Βελτίωσις τις ὅμως εἶνε δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ. Ἀλλὰ προηγείται τοῦτου τὸ ζήτημα, τίνα τὰ τρωτά τοῦ θεάτρου;

Πρώτιστον εἶνε ὅτι πάντες ἀνεξαίρετως οἱ ἠθοποιοί, δὲν ἔχουσι σχηματιστὴν τελείαν ἰδέαν, τοῦ ὕψους τοῦ ἔργου των, καὶ τῶν υποχρεώσεων των. Δὲν ἔχουσιν ἀντιληφθῆ τὴν δυνάμιν των, τὸ ὅτι αὐτοὶ ἀποτελοῦν μετὰ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ κλήρου, τὸ τιμιώτερον ἐχέγγυον τοῦ ἔθνους, ὅτι αὐτοὶ εἶνε ἡ πνότη καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἔθνους, ὅτι ὑπέρκεινται καὶ τοῦ ἰσχυροτέρου καὶ τοῦ μεγαλειτέρου, ὅτι εἰς αὐτοὺς ὑπὲρ πάντας ἀνήκει τὸ δικαίωμα νὰ διαπλάσῃσι τὸ ἔθνος, νὰ τὸ τηρῶσι ἐν ἀπόπτῳ, καὶ νὰ τὸ δεῖξωσι τὴν ὁδὸν τοῦ μεγαλείου. Πράγματι ἀπέναντι μιᾶς μεγαλοφυοῦς παραστάσεως, οὐδὲν εἶνε πᾶσα ἡ πειθὴ τοῦ Σωκράτους καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους, τὸ μεγαλεῖον τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου, ὁ ἐνθουσιασμός ὃν προξενεῖ ὁ Ναπολέων αὐτός, ἡ λύσσα τὴν ὁποίαν ἐμπνέει ἡ διήγησις τοῦ θανάτου τοῦ Διάκου. Τοῦτο δὲν τὸ ἐνόησαν οἱ ἠθοποιοί μας, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐγενήθη εἰς αὐτοὺς ὁ θεῖος ἐκείνος ἐγώτισμός, ὁ σεμνὸς ὅμως καὶ λογικὸς, ὁστις μόνος δίδει πλήρη ἀντίληψιν τοῦ καθήκοντος, τοῦ προορισμοῦ· οἱ ἠθοποιοὶ θεωροῦσιν ἑαυτοὺς κοινούς βιοπαλακιστάς, περιφρονησίμον στοιχείον τοῦ ἐσχάτου εἴδους.

Συνετέλεσεν ὅμως εἰς τοῦτο καὶ ἡ κοινωνία, καὶ τὸ χεῖριστον, οἱ μᾶλλον ἀνεπτυγμένοι καὶ φύσει προωρισμένοι νὰ διακρίνωσι εὐκολώτερον τὸ καλὸν, καὶ νὰ τὸ αἴρωσιν ἐκ τοῦ πηλοῦ, νὰ ξεσχίζωσι τὰ ράκη, καὶ τὸ ἐνδύωσι τὸ λαμπρὸν τοῦ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Β ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Καλοῦ ἔ.δύμα. Αὐτοὶ τὸ ἀφῆκαν ἔρμαιον πάσης ἀνεξίας καὶ διαφθορᾶς τῆς συνειδήσεως, πάσης περιφρονήσεως, πάσης καταδιώξεως καὶ πάσης παραπλανήσεως ἐγώιστικῆς· δὲν τοῦ ἀπέδωκαν τὸ δικαίον, δὲν τοῦ ἔτειναν τὴν χεῖρα, δὲν τὸ ἔκριναν κἄν, ἀλλὰ φρικωδῶς τὸ κατεδίωξαν καὶ αἰσχροῦς τὸ ἐπρόδωκαν. Ὅταν ὅμως πρόκειται περὶ ἔργου ἔθνικοῦ, ὡς τὸ θέατρον, ὁ ἀτομικὸς ἐγώισμός καὶ ἡ ἀναρχία πρέπει νὰ υποχωρῇ, καὶ μετὰ τὴν μεγαλειτέραν ἀφιλοκέρδειαν νὰ θυσιάσῃ τις τὸ ἴδιον συμφέρον καὶ τὴν θέσιν καὶ τὴν τάξιν καὶ τὸν προορισμόν, πρὸ τοῦ θειοτέρου, μεγαλειτέρου, ἔθνικωτέρου. Συστηματικῶς κατεδίωξαμεν, οἱ μὲν συμφεροντολογοῦντες, οἱ δὲ ἀμεριμνοῦντες, πᾶν φυσικὸν ἔθνικὸν βλάστημα, μὴ θέλοντες ἕκαστος κατ' ἴδιον ν' ἀναγνωρίσῃ, ὅτι ὑπὲρ τὸν ἐγώισμόν αὐτοῦ καὶ τὴν μεγαλοφυΐαν του ὑπάρχουσι δυνάμεις ἔθνικαί, πτωχαὶ μὲν καὶ ρυπαραὶ ἔξωθεν, ἀλλὰ αὐταὶ περικλείουσι τὸ γάλα, ὃπερ θηλάζει τὸ ἔθνος. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης διαγωγῆς μας δὲν φαίνεται, διότι τὸ κατενίκησεν ἡ ὑπέροχος ἑλληνικὴ φύσις, ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει· ὅτι τούλαχιστον 100 ἐτῶν πρόοδον, καθ' ἣν ἡδύναντο νὰ γίνωσι θαύματα ἢ κ. Λαμπαῖρ λέγει ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἦτο δυνατόν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ παραγάγῃ ποιητὰς δυναμένους νὰ δοξάσωσι τὸν 19ον αἰῶνα καθ' ἑαυτόν, καὶ νὰ ἐπιτελεσθῶν τεράστια, δὲν κατεφάγη ἀνηλεῶς ὑπὸ τοῦ ἀτομικοῦ ἐγώισμοῦ μας. Καὶ νόμοι ἐτέθησαν, καὶ κληροδοτήματα ἀφέθησαν

καὶ διαγωνισμοὶ ἐκφύθησαν καὶ προσασίαι ἐπεδείχθησαν· ἀλλ' ὅλα ταῦτα ἢ ἦσαν ἄστοχα, ἢ ἐγένοντο ὑπὲρ ἀνοπήρων καὶ τυφλῶν, τῶν μᾶλλον ἀνελευθέρων καὶ βαναύσων, καὶ ἂν μὴ τοῦτο ὑπὲρ τῶν τελειότερων σχολαστικῶν, σπάνι· εἶνε τὰ παραδείγματα καθ' ἃ ἰδιοφυΐαι ἀληθιναὶ ὑπεστηρίχθησαν. Συνεχίζω
 Κλέων Κουτσαβάκης

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Β. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Εἰς ἀπὸ τοὺς πλέον ἀγαπητοὺς ποιούς τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου καὶ ἀπὸ τοὺς πλέον προσφιλεῖς εἰς τὸν θεατρικὸν κόσμον εἶναι ὁ Γρηγόριος Σταυροπούλος ὁ διαχειριστὴς τοῦ θιάσου Νεαπόλεως· εἶνε ὁ δέκατος τρίτος καὶ τελευταῖος υἱὸς τοῦ Βασιλείου Σταυροπούλου, χιλιάρχου (συνταγματάρχου) κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821.

Πρὸ 27 ἐτῶν μετὰ τὰς γυμνασιακὰς του σπουδὰς, ἀνελθὼν ἐξ ἀκατασχέτου ἐρωτος πρὸς τὴν σκηνὴν, ἐργάζεται ἔκτοτε μετὰ ζηλευτῆς ἐπιμελείας εἰς αὐτὴν καὶ μελετᾷ πλέον ἢ εὐσυνειδήτως παρουσιαζόμενος πάντοτε εὐπροσώπως πρὸ τοῦ κοινοῦ. Ἀγαπᾷ ἡοδερὰ τὸ ἐπάγγελμα του, τὸ ὁποῖον ὀνομάζει «λαμπρόν», νομίζει δὲ πάντοτε ὅταν ἐξέρχεται εἰς τὴν σκηνὴν, ὅτι εἶναι ἡ πρώτη ἐσπέρα τῆς ἐμφανίσεώς του. Δὲν ἐμετριάσθη παντάπασιν ὁ πρὸς τὴν σκηνὴν ἔρωσ του παρ' ὅλα τὰ ἔτη ποῦ ἔχει εἰς τὸ θέατρον ἀπεναντίας νομίζει, ὅτι ἀφαιροῦνται ἔτη ἐκ τῆς ἡλικίας του, ἀντὶ νὰ προστίθενται.

Ὁ Γρηγόριος Σταυροπούλος εἶνε εὐγενής, προσήνης καὶ καταδεκτικώτατος πρὸς πάντας· γνωστούς καὶ ἀγνωστούς μετὰ τὸ μεῖδιμα εἰς τὰ χεῖλη ὑποδέχεται εἶνε «ἡ καλὴ καρδία» κατὰ τοὺς συναδέλφους του καὶ ἡμᾶς· πάντοτε γελῶν καὶ ἀστεϊζόμενος.

Εἰς τὴν σκηνὴν. Ἄλλη φύσις· ἀγρία ὅσον οὐδεὶς δύναται νὰ φαντασθῇ. Φύσις κακούργου, φύσις ραδιούργου· ἡ ἐκφρασις τῶν ὀφθαλμῶν του, τοῦ προσώπου του, κάθε ἄλλο μαρτυροῦσι παρὰ καλὴν καὶ εὐγενῆ καρδίαν. Βίαιος εἰς ἄκρον, ἀπότομος, σκληρὸς, ἀπαίσιος, ἀλλὰ καὶ ἐνίοτε καλὸς, ἀγαθός, μελιχίος.

Υποδέεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρόσωπα κακούργων καὶ ραδιούργων, διακρινόμενος εἰς τοὺς «Πειρατὰς» ὡς Δὸν Ριβέρος, εἰς τὸν «Θθέλλον» ὡς Ἰάγος, εἰς τοὺς «Ληστὰς» ὡς Φραγκίσκος, εἰς τὴν «Ματθίλδην» ὡς Λουγάρτος, εἰς τὴν «Γαλάτειαν» ὡς Ρέννος, δὲν ὑστερεῖ ὅμως καὶ εἰς τοὺς πατρικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς χαρακτῆρας ὑποδυόμενος λίαν ἐπιτυχῶς

ΥΦΙΛΙΔΙΚΑ—ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ—ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Εν τῷ Θεραπευτηρίῳ

Κ. Τ. ΓΙΑΒΟΠΟΥΛΟΥ

Ειδικοῦ ἰατροῦ

Ἀπὸ δεκαπενταετίας τῶν ἀνω νοσημάτων

Ἐφαρμόζονται αἱ τελεῖοταται καὶ νεώταται εἰδικαὶ μέθοδοι τῶν διασημοτέρων εἰδικῶν τῆς Εὐρώπης καθηγητῶν Finger, Fournier, Guyon, Unna κλπ. διὰ τῶν ὁποίων θεραπεύονται ἀσφαλέστερον, ριζικώτερον καὶ συντομώτερον ἀπάσης ἄλλης μεθόδου ἅπαντα τὰ μετὰ δερματικὰ (ἐκζεμα, ψωρίασις κλπ.)

Ἰδιαίτερα αἰθουσα διὰ τὰς κυρίας.

Τέλειον εἰδικὸν χειρουργεῖον.

Ἄκρα ἀσηψία καὶ ἀντισηψία.

Δέχεται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὸ ἑσπέρας 8-9.

58—ὁδὸς Ἀθηνᾶς—58

(Παραπλεύρως Ἁγίας Κυριακῆς)

τὸν ναύαρχον εἰς τὴν «Λαυρεντιάν», τὸν ναύαρχον εἰς τὴν «Σφίγγα» τοῦ Φεγιέ, τὸν Ζενεβουά εἰς τὴν «Μεγαλομανιάν», τὸν Μαγκλάραν εἰς τὸν «Σαμπινιόλ», τὸν Μορισσώ εἰς τὴν «Ἐέννην», τὸν Βρισσώ εἰς τὴν «Διονυσίαν» καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα ἔργα χειροκροτούμενος πάντοτε καὶ ἐπευφημούμενος.

Μεταξὺ τῶν συναδέλφων του θεωρεῖται ὅτι ἐγεννήθη στρατιωτικώτατος, διότι ὑποδέχεται ὅλους τοὺς συνταγματάρχας καὶ στρατηγούς.

Πίκραν

Η ΜΕΓΑΛΟΜΑΝΙΑ

Ὁ ὑπερβολικὸς καλλιτεχνικὸς ζῆλος τοῦ θιάσου Νεαπόλεως μᾶς παρουσίασε κατὰ τὴν ἐφετεινὴν θεατρικὴν περίοδον σειρὰν ὀλοκλήρον νέων ἔργων μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ διδαχθὲν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ εἰρημένου θεάτρου κοινωνικὸν ἔργον τοῦ V. Sardou ἢ «Μεγαλομανία» (Maison neuve).

Θεωρῶ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ὑποθέσεώς του πλέον ἢ περιττὴν ἀφοῦ ἀρκετὰ ἐγράφησαν περὶ αὐτῆς καὶ περὶ τῆς διδασκαλίας ἐν γένει τοῦ ἔργου ὑπὸ τῶν ἄλλων ἡμερησίων φύλλων. Θὰ περιορισθῶ ἀπλῶς εἰς ὀλίγας παρατηρήσεις τὰς ὁποίας θὰ τολμήσω νὰ ἐπεκτείνω καὶ ἐπὶ τῆς εὐσυνειδήτου προθυμίας τοῦ θιάσου πρὸς διδασκαλίαν νέων ἔργων.

Τὸ ἔργον εἶνε ἀληθῶς ἄξιον νὰ διανοίξῃ τὸν ὀρίζοντα τῆς καλλιτεχνικῆς δόξης εἰς ἓνα ἄγνωστον συγγραφεῖα πρώτην φοράν παρουσιάζοντα ἐνώπιον τοῦ κοινῆ προῖδν τῆς δραματικῆς γραφίδος του, ὅχι ὅμως καὶ νὰ προσθήσῃ τι εἰς τὴν δόξαν τοῦ συγγραφεῖς τῆς «Τόσκα» καὶ τῆς «Πατριδος». Ἡ Νέα Οἰκία (Maison neuve) ἥτις γίνεταί πρόξενος τῶν δεινῶν εἰς τοὺς δύο μεγαλομανεῖς ἥρωας τοῦ ἔργου δὲν εἶνε δημιούργημα ἐπιπολαίων καὶ ἀδικαιολογητῶν ὀνείρων ὅπως προ-

σπαθεῖ νὰ μᾶς ἀποδείξῃ ὁ συγγραφεὺς διὰ τῆς ἐξελίξεως τῶν γεγονότων καὶ τῆς ἐντέχνου πλοκῆς των.

Παρισινὴ κόρη τόσον λεπτῶς ἀνατραφεῖσα καὶ μορφωθείσα εἰς παρθεναγωγεῖον ὅπου ἐγνώρισε συμμαθητρίαν τοῦ μεγάλου κόσμου καὶ ἔπλασε διὰ τῆς φαντασίας τόσον ἰδανικὸν τὸ περιβάλλον τῆς ἀνωτέρας κοινωνικῆς σφαίρας δὲν ἦτο δυνατόν βεβαίως νὰ μὲν εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴν νέαν ζωὴν τῆς ὅταν ἐπὶ ἕξ ἔτη συζυγικοῦ βίου εὐρίσκειται κλεισμένη εἰς τὸ πεπαλαιωμένον οἶκημα ἐνὸς γηραιοῦ θεοῦ καὶ μόνην ἀπάγχολησιν ἔχει τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὰ ἐμπορικὰ δείγματα. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ ἀπουσία τῆς μεγαλομανίας ἢ ἀκριβῶς εἰπεῖν ἐνταῦθα τῆς ἐπιθυμίας πρὸς δημιουργίαν καλλιτέρας ζωῆς ἀποδεικνύει τὴν ὑπαρξὴν τῆς ἡλιθιότητος καὶ τῆς ἐσχάτης καταπτώσεως τοῦ ἡθικοῦ ἐγῶ. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν σύζυγον ἔπρεπε νὰ γίνῃ χρῆσις περισσοτέρας ἐπιεικείας ἐκ μέρους τοῦ συγγραφεῖς. Ἐμπαροσ κάτοχος πεντακοσίων χιλιάδων φράγκων δὲν μένει ἐντελῶς ἀδικαιολογητὸς ὀνειροπολῶν εὐρύτερον ἐμπορικὸν στάδιον ἢ ταυτίζων τὰ ὄνειρά του μὲ τὰ ὄνειρα τῆς νεαρᾶς συζύγου του τὴν ἡθικὴν πλῆξιν τῆς ὁποίας δὲν τῷ ἐπιτρέπεται νὰ βλέπῃ μὲ ἀνάληκτον ἀδιαφορίαν. Ἴδου τί παρῆεν ὁ μέγας κατακτητὴς τῆς θεατρικῆς σκηνῆς. Ἀντὶ νὰ μελετήσῃ, ἐσατήρισε τὰς συνεισείας, ἐνῶ ἀντικείμενον τῆς σκτύρας εἶνε πάντοτε ἡ αἰτία ἐνὸς κακοῦ. Καὶ ἡ αἰτία ἐνταῦθα εἶνε παρ' ὅλην τὴν στοργὴν του ὁ γηραιὸς θεὸς τοῦ ὁποίου ὁ ἀπόλυτος θετικισμὸς καταδικάζεται εἰθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ συνειδήσει ἐνὸς σοβαροῦ θεατοῦ, διότι ἐξεγείρει περισσότερον τὴν φαντασίαν τοῦ νεαροῦ ζεύγους, ὑποθάλλει τὴν μεγαλομανίαν ἀντὶ τῶν φιλοπροσόδων ἰδεῶν καὶ προκαλεῖ τὸ ἄσπονδον μῖσος, τὴν ἀσυλλόγιστον καὶ ἀπότομον ἀντίδρασιν κατὰ τοῦ παρελθόντος ἀπὸ τὸν πληκτικὸν ὀρίζοντα τοῦ ὁποίου ἀπαλλάσσονται τέλος πάντων οἱ δύο σύζυγοι πληρώνοντες ἐν ἀναφαίρετον δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου μὲ μίαν τελείαν ἡθικὴν καὶ ὕλικὴν καταστροφὴν. Καὶ τὰ ἐρεῖπια τῆς καταστροφῆς αὐτῆς καλύπτονται καὶ πάλιν διὰ τῶν πτερυγῶν τῆς προστασίας τοῦ φιλοστόργου θεοῦ ὁ ὁποῖος μένει εὐχαριστημένος διότι «ἐπέστρεψαν τὰ παιδιὰ του!» Σαθρὰ ἢ βᾶσις, σαθρὸν καὶ τὸ συμπέρασμα οὐδόπως ὑπαγορευόμενον ὑπὸ τῆς ἐπιγνώσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἡθικοῦ προορισμοῦ του.

Ἄξιοπαράτηρητα ἐξ ἄλλου εἶνε καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς εὐσυνειδησίας τῶν θιάσων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι προθυμοποιεῖνται νὰ παρουσιάσων ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα ἔργα εἰς μίαν περίοδον. Ἡ εὐσυνειδησία αὕτη δὲν παρακολουθεῖ δυστυχῶς πάντοτε καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νέων ἔργων. Περιορίζουμαι εἰς τὴν παρατήρησιν αὐτὴν (εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς θιάσους ἀπευθυνομένην) διότι φοβοῦμαι μήπως

περισσότεραι ἀποτελέσωσι φωνὴν βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἡ κ. Νίκα ὅμως ἡ ὁποία πλειστάκις μᾶς ἀπέδειξεν ὅτι δὲν εἶνε τυχαία ἡθοποιὸς δὲν ἔπρεπε νὰ ἀναλάβῃ τὸν ρόλον τῆς Κλαίρης ἀφοῦ δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ ἱκανοποιήσῃ ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ συγγραφεῖς. Ἡ τελεία ὑπόκρισις ἐγκαταλείπεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ ὀπίου. Ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸ τέλος τῆς θέλων νὰ δώσῃ ζώσων εἰκόνα τῆς δυνάμεως τῶν περιστάσεων καὶ τῆς ἀνάγκης ὀπλιζοῖ μὲ μυῶνας Ἡρακλέους τὸ ἀβροδίαιτον σώμα τῆς ἡρώιδος του, ἡ ὁποία ἐγείρει τὸν ἀναίσθητον ἐραστὴν τῆς διὰ νὰ τὸν μεταφέρῃ διὰ τοῦ κοινῆ ἐξώστου εἰς τὴν οἰκίαν του. Αὐτὸ τὸ παραλείπει ἐπίσης ἡ κ. Νίκα. Ἴσως ἡ συμπαθὴς καλλιτέχνις ἀντιτάξῃ ὅτι αἱ σωματικαὶ τῆς δυνάμεις δὲν ἐπαρκοῦν διὰ τοιαύτην ἐκτέλεσιν. Θὰ ἀπαντήσω ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶνε περιττὴ πᾶσα διδασκαλία τοῦ ἔργου, ἀφοῦ αἱ ζωηρότεροι καλλοναὶ τοῦ ἀποκρύπτονται μὲ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸ κοινὸν ἐξ ἄλλου δὲν μένει καὶ τόσον εὐχαριστημένον οὔτε ἀπὸ τὸ ἔργον οὔτε ἀπὸ τὴν ἐν γένει ἐκτέλεσιν του.

Ὁ Τροβαδοῦρος

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΒΟΛΟΥ

Θιάσος Πεταλά. — Βασιλεία Στεφάνου. — Μάγδα.

Ὁ θιάσος Πεταλά, ὁ ἀναχωρήσας ἐντεῦθεν τὸν παρελθόντα Ἰούνιον διὰ Λάρισσαν, ἀφοῦ ἔδωκεν ἐκεῖ σειρὰν παραστάσεων, κατῆλθε κατόπιν εἰς Βόλον, ἐνθα ἀπὸ τῆς πρώτης, ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου «Ἀθηναίου» ἐμφανίσσεώς του, ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς χειροκροτηθεὶς παταγωδέστατα.

Ἐδίδαξε πολλὰ ἔργα, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν «Διονυσίαν», τὴν «Νιόβην», τὴν «Μήδειαν» καὶ τὴν «Μάγδα», τὰ πρῶτα πρόσωπα τῶν ὁποίων ὑπεδύθη λίαν ἐπιτυχῶς ἡ κυρία Βασιλεία Στεφάνου.

Τὸ κοινὸν τοῦ Βόλου παρακολουθεῖ ἔκτοτε τακτικῶς καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος τὰς παραστάσεις τοῦ θιάσου τούτου, ὁ ὁποῖος ἀπολαύει τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως πάντων, ἰδίᾳ δὲ τοῦ Τύπου, ὅστις γράφει, ὅτι «τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς (ἡμέρα παραστάσεως τῆς «Μάγδας») ἐπανεφέρην εἰς τοὺς παρισταμένους θεατὰς τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ ἀναγέννησις τῆς Ἑθνικῆς μᾶς σκηνῆς δὲν εἶνε δύσκολον νὰ ἐπιτευχθῇ, ἀφοῦ ὁ χρόνος ἐμόρφωσε καὶ ἄλλους ἡθοποιούς δυναμένους νὰ ἐρμηνεύσωσι δόκιμα δραματικὰ ἔργα μετὰ τῆς αὐτῆς καλλιτεχνικῆς δυνάμεως, ἂν ὅχι ἀνωτέρας, τῆς τόσον καλᾶς ἀναμνήσεως ἐγκαταλειψῆς ἐν τῇ πόλει μᾶς (Βόλον) Εὐαγ. Παρασκευοπούλου. Τὸ δράμα δὲ τοῦ Σούδερμαν ἢ «Μάγδα» παρέσχε τὴν εὐχάριστον αὐτὴν ἐκπληξιν εἰς τὸ ἐνταῦθα κοινὸν (Βόλον), τὸ ὁποῖον ἐπευφήμησε καὶ ἐχειροκρότησεν ἐνθέρμως τὴν ὑποδουθεῖσαν τὸ πρῶτον τῆς «Μάγδας» κ. Βασιλείαν Στε-

φάνου, ήτις απέδειξεν, ότι έν έαυτή κατέχει τὰ πλεονεκτήματα ήθοποιού δυναμένης νά επιβληθή και νά θαυμασθή από τὸ ἐκλεκτότερον κοινόν. Ἐπί τούτων στηριζομένη ή συμπαθής καλλιτέχνης, ἄς εἶνε βεβαία, ότι πολλοὺς θριάμβους θά ἄρῃ από τοῦ σανιδώματος τοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου Ἀθηνῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπαξίως ἐκλήθη παρὰ τοῦ κ. Βλάχου νά λάβῃ θέσιν μεταξύ τῶν πρωταγωνιστούντων προσώπων».

Ὁ Πεταλᾶς ὡς πατήρ τῆς Μάγδας ἀνεδείχθη τέλειος έν τῇ ὑποκρίσει του.

Καί ή κ. Ἡσρία ὡς Μαρία και ὁ Κωνσταντῆς ὡς Ἀββάς ἐπαιζαν μετά πολλῆς τέχνης.

Ἰδίᾳ ἤρσαν και κατεχειροκροτήθησαν αἱ μεταξύ τῆς Μάγδας και τοῦ πατρός της σκηναί, τὰς ὁποίας μετά πολλῆς προσοχῆς παρηκολούθει τὸ κοινόν.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ
Ἐλένης Χέλμυ

Τὴν προσεχῆ Τετάρτην θά γίνῃ ή ὑπὲρ τῆς παλαιμάχου τῆς σκηνῆς και διακεκριμένης ήθοποιού κ. Ἐλένης Χέλμυ τιμητικῆ ἑσπερίσ. Κατ' αὐτήν θά δοθῇ τὸ δημοφιλέστατον εἰδύλλιον τοῦ ἀειμνήστου Κορομηλά ή Βοσκοπούλα» εἰς τὴν ὁποίαν θά ὑποδυθῇ τὴν κυρὰ-Γιάννενα. Τὸ κοινόν θά σπεύσῃ ἄθροον νά τιμήσῃ διὰ μίαν ἐτι φορὰν διὰ τῆς παρουσίας του τὴν ἀκάματον και συμπαθῆ ήθοποιόν μας, ήτις μετ' ἀπαραμύλλου εὐσυνειδησίας μελετᾷ ἀείποτε και λίαν εὐπροσώπως παρουσιάζεται εἰς τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον τὴν καταχειροκροτεῖ πάντοτε. Ἡ παράστασις θά γίνῃ πανηγυρικῆ και πολὺ δικαίως.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

N. E. ΓΕΩΡΓΑΤΟΥ

Ἀκριβῶς ἔναντι Δημοσιότηριου

Πλοῦτον δερμάτων καὶ ἀπειρίαν χρωμάτων εὐρίσκετε, πρωτοφανῆς δὲ γούστου και φόρμες, χάρις εἰς τὸν ρέκτην διευθυντὴν του. Ἀπλῆ ἐπίσκεψις ἐπισφραγίζει τὸ ἀνωτέρω.

Στοῦ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

καὶ ΥΙΟΥ

ὁδὸς Ἐρμού ἀρ. 124 παρὰ τῇ Καπνικαρέᾳ.

Εὐρίσκονται εἰς εὐθνηστάτας τιμὰς ὅλα τὰ εἶδη τῆς Μεταξουργείας και κροσσοπλεκτικῆς, και πρὸ πάντων τὰ θεωρούμενα ὡς ἀνεκτέλεστα έν Ἑλλάδι.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ OCCASION

Πραγματικῆ ἔκπτωσης 30 %

Εἰς τὸ Γραφεῖον Πιτσάκη ὁδὸς Ἀγάθωνος 5. — Ἀθήναι.

Ἐνεκεν τῆς μεγάλης παραγγελίας ὑπεβιάσθησαί τιμαὶ ἀπὸ Δρ. 450 εἰς Δρ. 320.

Αἰδόνται μαθήματα Γαλλικῆς παρὰ Δος ἀριστοῦχου. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

— Εἰς τὸ θέατρον «Νεαπόλεως» ἐπανελήφθη ή «Μεγαλομανία», περὶ τῆς περισσότερα εἰς ἄλλην στήλην, ὡς ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας.

— Τὴν Τετάρτην κατήλθεν ὁ θίασος εἰς Πειραιᾶ και ἐπαιξε τὸν «Σαμπινιόλ» εἰς τὸ θέατρον «Τσόγαν».

— Κατὰ τὴν καθοδὸν τῶν οἱ ήθοποιοὶ ἐλησμόνησαν τὸ βιβλίον και ἠναγκάσθησαν νά κάμουν τὴν παράστασιν χωρὶς ὑποβολέα, δηλαδή χωρὶς βιβλίον, διότι ὁ ὑποβολεὺς ἦτο εἰς τὴν θέσιν του.

— Ἡ παράστασις διεξήχθη κανονικώτατα.

— Εὔγε εἰς τοὺς ήθοποιούς και τὸν ὑποβολέα, ὅπου κατώρθωσαν νά κάμουν τὴν παράστασιν χωρὶς βιβλίον.

— Πρωτοφανῆς διὰ τὰ Ἑλληνικὰ θεατρικὰ χρονικά.

— Σκέπτονται νά παίξουν τὸν «Σαμπινιόλ» και ἐδῶ χωρὶς ὑποβολέα.

— Ἀφαιροῦντες πρὸς πίστιν τὸ ὑποβολεῖον.

— Τὴν Πέμπτην ἐγένετο ή τιμητικῆ παράστασις τοῦ κ. Ἄντ. Νίκα μετ' τὸν ἀκούραστον «Σαμπινιόλ».

— Καθ' ὃ πρώτη και ὑπὲρ τοῦ συμπαθεστεροῦ τῶν ήθοποιῶν κ. Νίκα διδομένη, δὲν εἶχε ὅσον ἔπρεπε νά ἔγῃ κόσμον.

— Χθὲς ἐπαίχθη διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ ἐλληνικῆς σκηνῆς ὁ «Μακαρίτης Τουπινέλ» τοῦ Μπισσὸν κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ Λάσκαρη.

— Πλήρης ἐπιτυχία ἔσπεψε τὴν παράστασιν.

— Τὸ ἔργον ἤρσατε πολὺ και κατεχειροκροτήθη ἐπανεληγμένως ἀπὸ τοὺς θεατὰς, οἱ ὁποῖοι έν ἀσφυκτικῷ συνωστισμῷ παρηκολούθουν τὴν παράστασιν.

— Ὁ Τουπινέλ, καίτοι ἔχει μέρος και εἰς τὰς τρεῖς πράξεις, οἱ θεατὰι δὲν κατορθώνουν νά τὸν γνωρίσουν ἐξ ὕψους, εἰμὴ ἐξ ὀνόματος και ἐκ δύο εἰκόνων του.

— Δηλαδή κάμουν γνωριζίαν .. εἰκονικῆν!

— Ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

— Ἀπόψε ἐπαναλαμβάνεται ὁ τόσον ἐπιτυχῶν «Μακαρίτης Τουπινέλ»

— Αὔριον Δευτέραν ή ὑπὲρ τοῦ συμπαθεστάτου και λεπτοῦ κωμικοῦ μας κ. Παντελῆ Ρούσου τιμητικῆ παράστασις.

— Θὰ παιχθῇ ὁ «Μακαρίτης Τουπινέλ», τὸν ὁποῖον θά ὑποδυθῇ ὁ κ. Π. Ρούσος .. εἰκονικῶς!

— Ὁ κόσμος ἄθροός θά συρρεῦσῃ ἀποδεικνύων διὰ τῆς παρουσίας του τὴν ἐκτίμησιν, ἣν πρὸς αὐτὸν τρέφει.

— Τὴν προσεχῆ Τετάρτην ή τρίτη τιμητικῆ παράστασις διδομένη ὑπὲρ τῆς κ. Ἐλένης Χέλμυ.

— Ἡ ὁποία καθ' ὄλην τὴν ἐφετινὴν περίοδον μετά περισσῆς ἐπιμελείας ἐργάσθη, παρουσιαζομένη πάντοτε εὐπροσώπως πρὸ τοῦ κοινού, τὸ ὁποῖον τὴν καταχειροκροτεῖ ἐνθουσιῶδῶς.

— Θὰ δοθῇ ὁ «Ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας».

— Ἡ κ. Ἐλένη Χέλμυ θά ὑποδυθῇ τὴν κυρὰ Γιάννενα.

— Πάντες θά σπεύσωσι νά ἐκδηλώσωσι διὰ τῆς παρουσίας των τὰς πρὸς αὐτὴν συμπαιθείας των και τῆς ἀξίει.

— Τὴν Παρασκευὴν ή ὑπὲρ τοῦ κ. Τασόγλου τιμητικῆ μετ' τὴν «Τύχην τῆς Μαρούλας».

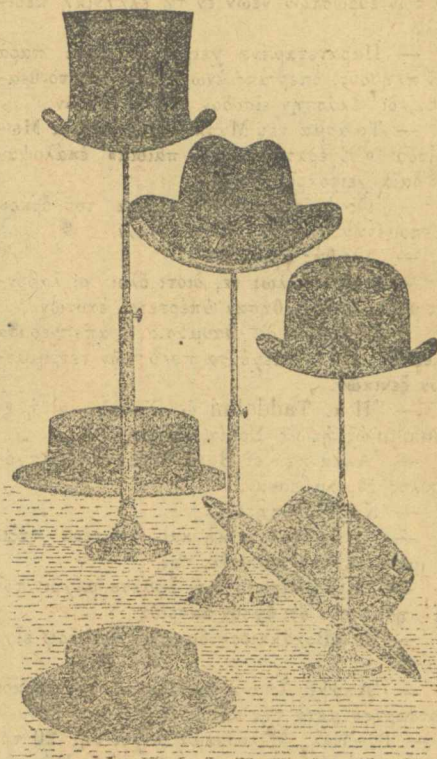
— Τὸν Κωνσταντῆν θά ὑποδυθῇ ὁ εὐεργετούμενος, ὁ μενάδικὸς εἰς τὸν ὄλον τοῦτον.

— Ὅλοι ὅσοι ἐκτιμῶσι τὴν ἀξίαν τοῦ κ. Τασόγλου, δὲν θά λείψωσιν ἀπὸ τοῦ νά δεῖξωσι τοῦτο και διὰ τῆς παρουσίας των.

— Λίαν προσεχῶς ή «Διδῶ» τοῦ κ. Πολυδίου Δημητρακοπούλου.

— Εἰς τὸ θέατρον «Ὀμοιοίαις» ἐπαίχθη ή «Τιμὴ τοῦ Σούδερμαν».

ΙΩ. ΔΙΑΣΙΤΗΣ και Σα

Ὅδ'ος ὀταδίου ἔναντι Ἀρδακειῶν

— Τὴν Τετάρτην ἐγένετο ή ὑπὲρ τοῦ κ. Ἀρνωτάκη τιμητικῆ παράστασις μετ' τὸν «Ταρτούφον».

— Εἰς ἣν ἔλαβε μέρος και ὁ θίασος «Πρόδος» και ή κ. Πολιτάκη.

— Τὴν Πέμπτην ἐγένετο ή τιμητικῆ τοῦ συμπαθοῦς κωμικοῦ κ. Σταματοπούλου μετ' τὸν «Δὸν Κιχώτην».

— Σάντσος ὁ μοναδικὸς Σταματοπούλος.

— Τὴν Παρασκευὴν ἐπαίχθη ὁ «Ruy-Blas» ὑπὸ τοῦ Ἰταλικῷ μελοδράματος.

— Τὸ ὁποῖον θά παιζῇ τακτικῶς κατὰ πᾶσαν Δευτέραν, Τετάρτην και Παρασκευὴν.

— Χθὲς ἐπαίχθη ή «Μάγδα», ἣν ὑπεδύθη ή κ. Ἀρτεμὶς Ζάμπου.

— Ἀπόψε ή «Σκλάβά».

— Ἀπὸ τοῦ Σαββάτου μέχρι τῆς Τρίτης τὸ «Ἑλληνικὸν Μελοδράμα» δὲν εἰργάσθη, ἔνεκεν τοῦ καιροῦ.

— Τὴν Τρίτην ἐδόθη διὰ δευτέραν φορὰν ή Lucia ὑπὸ τοῦ ζεύγους Κοκκίνη.

— Ἐπιτυχία πάντοτε ή αὐτή, ὡς και τὴν πρώτην φορὰν, ἐκτὸς τοῦ ότι ὑστέρησε πολὺ κατὰ τὴν συρροὴν τοῦ κόσμου.

— Φαίνεται ότι μόνον μίαν φορὰν θέλουν νά βλέπουν οἱ Ἀθηναῖοι ἕκαστον μελοδράμα.

— Καὶ ἔχουν πολὺ ἄδικον, διότι ἀρτίσται ὡς τὸ ζεῦγος Κοκκίνη, δύνανται και δεκάκις ν' ἀκουσθῶσιν.

— Τὴν Πέμπτην ἐδόθη ὁ «Ἰποψήφιος» τοῦ ἀειμνήστου Εὐνδα.

— Τὸ μόνον καθαρῶς Ἑλλ. μελοδράμα, αὐτινος ή μουσικῆ ἐγρᾶφη ἐπὶ Ἑλλ. libretto.

— Μετ' Γιώργην τὸν Μωραίτην, ἐπιτυχόντα ὡς πάντοτε.

— Καὶ μετ' Χριστιάν, τὴν Δα Ὀζιγιόν.

— Ἦτις παρουσιάσθη διὰ πρώτην φορὰν ὡς prima.

— Ἐπαιζεν ὁμως πολὺ καλὰ κατεχειροκροτήθη ή τε Romanga της και τὸ μετὰ τοῦ Μωραίτη duetto της.

— Εὔγε τῆς Δος Ὀζιγιόν, ήτις κατώρθωσε και ὑπὸ ἐποψιν φωνῆς και ἐνδυμασίας και σκηνικῶν νά μᾶς παρουσιάσῃ μίαν τελείαν Χριστιάναν.

— Χθὲς ἐδόθη ὁ «Μάρκος Βότσαρης» τοῦ Παύλου Καρέρη.

— Συγκινητικώτατον τῆ ἀληθείᾳ τὸ θέαμα τῶν εὐρώστων νέων ἐν τῇ ἑλληνικῇ περιβολῇ.

— Παρατεταμένα χειροκροτήματα παρὰ τοῦ πλήθους, ὅπερ ἀπὸ ἐνωρὶς ἐπλήρου τὸ θέατρον, δι' ἐκάστην εἰσοδὸν τῶν ἠθοποιῶν.

— Το ἄσμα τοῦ Μάρκου Βότσαρη κ. Μωραΐτου «Ἐγέρασα μωρὲ παιδιὰ» ἐκάλυψαν γ δαΐα χειροκροτήματα.

— Ὡς ἐπίσης καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ὄρκου σκεπομένην ἀπὸ τὴν κυανόλευκον.

— Ἀληθὴς φρενίτις.

— Δικαία ἄλλως τε, διότι ὅλοι οἱ λαβόντες μέρος ἀνεδείχθησαν ὑπέρτεροι ἑαυτῶν.

— Μουσικὴ δὲ θαυμασία, ἀποπνεύσασα κλεφτουριά καὶ ἀπέχουσα πολὺ τῶν τετριμμένων ξενικῶν.

— Ἡ κ. Taddolini ὡς Χρυσῆ, καὶ ἡ κ. Baccini ὡς ἡρώϊς Σοφία, ἔξοχοι.

— Ἀλλὰ καὶ οἱ Βακαρέλης καὶ Βλαχόπουλος ἐθριάμβευσαν.

— Καὶ ἐν λυπηρόν.

— Ἡ ἀριστοκρατικὴ καὶ ἀνωτέρα τάξις μπε διὰ τῆς ἀπουσίας τῆς

— Ὁ ἐκφυλισμὸς τῶν ἐθνασε μέχρι τοῦ νὰ λησμονοῦν ὅτι ἔχουν πατρίδα.

— Ὁ «Βοκάκκιος» ὅμως ἐν Φαλήρῳ εἶχε epina.

— Ἀπόψε ἐπαναλαμβάνεται ὁ «Μάρκος Βότσαρης» μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας.

— Τὸ Ἑλλ. Μελοδράμα μέχρι τῆς 20 τρ. μνηὸς θ' ἀπέβη, κατὰ πρῶτον εἰς Πάτρας, Σῦρον, Βόλον.

— Κατόπιν δὲ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν θὰ κατευθυνθῆ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

— Τὴν Τρίτην κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ παιχθῆ ἡ «Μποῆμ» μετὸ ζευγὸς Κοκκίνη.

— Μετὰ Ροδόλφον τὸν κ. Κοκκίνη καὶ Μιμὴν τὴν κερίαν του, τῶν λοιπῶν προσώπων μενόντων τῶν αὐτῶν.

Εἰς τὸ θέατρον «Τόδρα» ἐπανελήφθησαν ὁ «Ἐφεδρος σύζυγος» καὶ αἱ «Γυναϊκὲς μας».

— Καλὸν εἶναι ὅταν παίζονται αἱ «Γυναϊκὲς μας» νὰ ἀφρατῆ ἡ αὐλαία εἰς τὰς 9 1)2, διότι ὁ κόσμος φεύγει στενοχωρημένος.

— Ἐπειδὴ, λόγῳ τοῦ ἐκτεταμένου τῶν πέντε πράξεων τοῦ ἔργου, ἡ παράστασις τελειώνει εἰς τὴν 1 1)2.

— Τὴν Πέμπτην ἔγεινε καὶ ἡ εὐεργετικὴ τοῦ παλαιμάχου τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς καὶ γνωστοῦ κωμικοῦ Γεωργίου Νικηφόρου.

— Ἐδόθη ὁ «Ἀρχοντοχωριάτης» τοῦ Μολιέρου.

— Μετὰ Μαθιὸν Παραμυθιὸν τὸν Νικηφόρον.

— Ὁ ὅποιος μετὰ ὅλα τὰ 65 ἔτη εἶνε ἀκμαϊότατος ἐπὶ τῆς σκηνῆς, προκαλῶν πάντοτε τὸν ἀβίαστον γέλωτα τῶν θεατῶν.

— Τὸ κοινὸν τὸν κατεχειροκρότησε.

— Τὴν Παρασκευὴν ἡ ἀναγγελθεῖσα παράστασις τοῦ «Γενικοῦ Γραμματέως» ἀνεβλήθη ἔνεκεν τῆς βροχῆς καὶ τοῦ ἐπακολουθήσαντος ψύχους.

— Χθὲς ἐπαίχθη ὁ «Ροκαμβόλ».

— Τὸν ὅποιον ὑπεδύθη ὁ Δ. Ταβουλάρης λίαν ἐπιτυχῶς.

— Σήμερον ὁ προχθὲς ἀναβληθεὶς ἔνεκα τῆς βροχῆς «Γενικὸς Γραμματεὺς» τοῦ κ. Ἡλ. Καπετανάκη.

— Λίαν προσεχῶς ἡ ἀστειοτέρα ἀγγλικὴ κωμωδία «τὸ Μπαλλόνι» μεταφρασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κ. Πετρίδου ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ χειρογράφου.

— Τὸ ὅποιον παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν θίασον τοῦ κ. Παντοπούλου.

— Αὕτη παρεστάθη ἀπὸ τὸ ἔτος 1898 συνεχῶς μέχρι σήμερον 3147 φοράς εἰς τρία θέατρα.

— Εἰς τὸν θίασον παρουσιάσθη καὶ εἰς νέος δραματικὸς συγγραφεὺς, ὁ ὅποιος ἔδωσε ἐν δράμα καὶ μίαν κωμωδίαν.

— Τὸ δράμα εἶνε δεκάπρακτον.

— Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ συγγραφέως

περὰ καὶ τοὺς εὐρωπαίους συγγραφεῖς εἰς τὴν καλλιπέπειαν καὶ τὸ δραματικὸν τῶν σκηνῶν.

— Ἡ κωμωδία φέρει τίτλον τὸ «Γιουβέ-ττι».

— Ἡ ὑπόθεσις τῆς εἶναι ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα καὶ... συγκινητικὴ.

— Κάποιος ἀποχωρίζεται ἀπὸ τοὺς φίλους του ἐπὶ ἐπτὰ ὀλόκληρα ἔτη.

— Ὅταν ἐπιστρέφει δὲ συγκινεῖται καὶ θέλει νὰ τοὺς καμῆ τὸ τραπέζι.

— Βάζει λοιπὸν ἓνα γιορτὸν ἐστὶ στὸ φούρνο καὶ τοὺς προσκαλεῖ νὰ φάγουν.

— Ἐπειδὴ ὅμως τὸ γιουβέτσι δὲν φθάνει γιὰ ὅλους, μαλῶντων, ἐπεμβαίνει ἡ ἀστυνομία καὶ γίνονται... κ ω μ ω δ ῖ α.

— Καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς ἠθοποιούς.

— «Καὶ τὸ κοινὸν δὲν θὰ πάρῃ μεζέ... ἀπὸ τὸ «Γιουβέτσι» ;!»

— Καὶ ὁ συγγραφεὺς ἀφελέστατα.

— «Ἄν ἀφήσουν οἱ ἠθοποιοί!»

— Ἐννοεῖται ὅτι οἱ ἠθοποιοὶ εἶχον πρὸ πολλοῦ π ἄ ρ η ...στὸ μεζέ...τὸν συγγραφεῖα.

— Ὁ ὅποιος τοὺς ἔλεγε ὅτι τὰ ἔργα αὐτὰ θὰ χαλάσουσιν ὁ κόσμος !!

— Καὶ βέβαια θὰ χαλάσουσιν... τὸν κόσμον ! ἀπαντᾷ κάποιος ἐκ τῶν παρακαθημένων.

— Τὸ φινάλε τῆς διασκεδάσεως ἦτο μία αἴτησις τοῦ συγγραφέως πρὸς τὸν κ. Δεληκατερίνην.

— Ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐξήτησε ἀντίγραφον τοῦ «Μεγάλου κακοῦ» διὰ νὰ τοῦ τὸ... δι ο ρ θ ὡ σ η !!!

— Εἰς τὸ θέατρον «Διονυδιάδου» ἐπανελήφθη διὰ τρίτην φοράν «Τὸ Μεγάλο-κακό» τοῦ κ. Δεληκατερίνη.

— Κατόπιν ἐπαίχθη διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Πειραιῶς τὸ δράμα «Οἱ Κρήτες καὶ Βενετοὶ» τοῦ κ. Ἀμπελά.

— Ἡ παράστασις διεξήχθη κανονικῶτα.

— Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ ἔπαιζαν μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας.

— Χθὲς ἐγένετο ἡ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ κωμικοῦ κ. Ἡρακλέους Χαλκιοπούλου τιμητικὴ ἔσπερις.

— Κατ' αὐτὴν ἐδόθη διὰ τελευταίαν φορὴν ἡ «Τιμὴ» τοῦ Σουδερμαν.

— Μετὰ Τράστ τὸν εὐεργετούμενον, ὅστις ἐθριάμβευσεν.

— Καὶ Ροβέρτον τὸν Ἀγγελάκη.

— Ἀπόψε ἡ «Τόσκα» μετὰ τὴν κ. Ὀλυμπίαν Λαλαοῦνη.

— Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν θὰ δοθῆ ἡ τιμητικὴ τοῦ κ. Δ. Ἀγγελάκη.

— Ὁ ὅποιος θὰ παίξῃ τὸν «Ἀμλετ».

— Κατόπιν μακρὰς καὶ ἐπισταμένης μελέτης, παρακολουθήσας καὶ πολλοὺς μεγάλους ἠθοποιούς.

— Ὁ κ. Ἀγγελάκης, ὁ ἀφοσιωμένος καθ' ὀλοκληρίαν εἰς τὴν τέχνην, θὰ παρουσιάσῃ μετὰ νέα ὄλως ἐνδύματα, τὰ ὅποια ἐπὶ τούτῳ κατεσκευάσεν ἐπὶ τῆ βίβει τῶν τελευταίων εἰκόνων τοῦ Μουνὲ Σουλὺ.

— Τὴν Ὀφηλίαν θὰ ὑποδυθῆ ἡ κ. Ὀλυμπία Λαλαοῦνη.

— Πάντες οἱ Πειραιεῖς θαυμάσται τοῦ κ. Ἀγγελάκη θὰ σπεύσῃ διὰ τῆς παρουσίας των νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν ἐκτίμησίν των εἰς αὐτόν, τὸν τῶσον μοχλοῦντα ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς.

Ἡ Τσιμπίδα

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΙΛΩΝ

ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ

Προμηθεντοῦ τοῦ Βασιλέως 234—ΧΑΥΤΕΙΑ—234

ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ

55 Πανεπιστημίου 55.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Νυκτερίδος» συλλυπεῖται τὸν ἀγαπητὸν φίλον καὶ συνάδελφον κ. Ἀθανάσιον Ἀντωνίου διὰ τὴν πληξασαν αὐτὸν συμφορὰν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς σεβαστῆς του μητρὸς.

— Κατὰ τῆς ἀκριδὸς. Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ἀξιόλογος εἰκονογραφημένη πραγματεία κατὰ τῆς ἀκριδὸς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Ν. Γεωργακοπούλου, ἀπαραίτητον ἐφόδιον διὰ πάντα καλλιτεργητὴν, κτηματίαν, δήμαρχον, δημοδιδάσκαλον κλπ. Πωλεῖται εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Ἀκαδημίαν καὶ εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα ἀντὶ δραχμῆς.

— Τὸν παρελθόντα μῆνα ἀπεβίωσεν ἐν Μαζεῖκοις τῶν Καλαβρῶτων ὁ Λεωνίδας Γιαννικόπουλος, ὁ διατελέσας πρὸ ὀκταετίας καὶ δήμαρχος Κλειτορίας. Τὴν κηδεῖαν του, ἣτις ἐγένετο λίαν σεμνοπρεπὴς καὶ ἐπιβάλλουσα, παρηκολούθησεν ἅπασα ἡ ἐκλεκτὴ κοινωνία, ἀποτίουσα οὕτω φόρον εὐγνωμοσύνης τῷ μεταστάντι καὶ διὰ τὰς ὡς δημάρχου παρασχεθείσας ὠφελείας εἰς τὸν τόπον. Ὁ μεταστάς ἐτύγχανε θεῖος τοῦ ἐνταῦθα τὰ μῆλα μεμρῳμένου δικηγόρου καὶ καλλίστου νέου κ. Γεωργίου Γιαννικοπούλου.

— Τὴν προπαραελθούσαν Πέμπτην ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ μικρὸν θυγάτριον τοῦ ἐν Πειραιεῖ πιλοπόλου κ. Γ. Μαλικούτη ὁ προοδευτικώτατος ὑποδηματοποιὸς κ. Γ. Ἀναστασόπουλος, ὀνομάσας αὐτὸ Μαρῖαν. Ἡ «Νυκτερίς» τοὺς εὐχεται νὰ ζήσῃ.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Γεωργίου Α. Κλεώπα

9 - Μπότσαη -

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ & ΑΡΓΥΡΟΧΟΕΙΟΝ

Κυθυμίου Α. Ζολώτα

Ὁδὸς Ἀγ. Μάρκου ἀρ. 44 (Ὅπισθεν Χρυσοσπολαιωτίσσης. — Ἀθήναι. Ἐν αὐτῷ κατασκευάζονται καὶ ἐπισκευάζονται μετ' ἀκριθείας ἅπαντα τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ Κοσμήματα

ΑΛΕΞ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Ὁδοντοῖατρος

Ὁδὸς Θεμιστοκλέους ἀριθ. 1.

ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ

Π. Καραβέλου καὶ Ν. Γιάνναρη

Ὁδὸς Ἀθηναῖς ἔναντι Δημαρχείου καὶ κάτωθι Μ. Θεάτρου.

Κατασκευάζονται ἅπαντα τὰ ἤλεκτρικὰ εἶδη ἥτοι κώδωνες, ἱτηλέφωνα, ἀλεξικέραυνα, κλεῖθρα ἤλεκτρικὰ, ἱατρικὰ μηχαναῖ, ἔργαλεῖα φυσικῆς καὶ τὰ τῶν βιομηχανῶν. Ἐγκαθίστανται σύρματα μεμονωμένα, σύρματα ἤλεκτρικοῦ φωτός. Ἐργασία ἡγγυημένη. Τιμαὶ συγκαταβάτικαί.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ἰωάννου Ζουμῆ

Ὁδὸς Σοφοκλείους—κάτωθι Ἐφετείου

Ἀνεγνωρισμένον διὰ τὴν τελείαν ἐφαρμογὴν, στερεότητα καὶ κομψότητα τῶν ὑποδημάτων του.

εἰδικότης διὰ μπότες ἀξιωματικῶν.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ ἀριστοῦχος τοῦ

Ἄρσακειοῦ, διδάχασα ἐπὶ δύο ἔτη εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορεῖται εἰς τὰ γραφεῖα μας.